

Ο Μητροπολίτης Κιλκισίου στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου Σπανού Κιλκίς

/ [Ιερές Μονές](#)

Χαίρει και αγάλλεται η [Ιερά Ανδρώα Μονή Αγίου Νεκταρίου Σπανού Κιλκίς](#) εορτάζουσα τον προστάτη και έφορο της Άγιο Νεκτάριο, Επίσκοπο Πενταπόλεως τον Θαυματουργό.

Την Κυριακή 9 Νοεμβρίου 2025, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, από νωρίς, πολλοί προσκυνητές προσήλθαν στην Ιερά Μονή, που βρίσκεται σε ένα καταπράσινο περιβάλλον, για να μετάσχουν των Ιερών Ακολουθιών και να λάβουν την ευλογία του Αγίου που άφησε ένα ξεχωριστό πνευματικό αποτύπωμα τον 20ο αιώνα καθώς αν και πικράθηκε, λοιδορήθηκε και συκοφαντήθηκε, παρόλα αυτά υπέμεινε χάριν της αγάπης του στον Χριστό και

έλαβε τον στέφανο της αληθινής δόξας.

Των όλων Ιερών Ακολουθιών προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, πλαισιούμενος υπό του Καθηγουμένου της Μονής Παν. Αρχιμανδρίτη π. Επιφανίου Θεοδωρίδη και των πατέρων της μονής Παν. Αρχιμανδρίτη π. Ευσταθίου Κοντοζίδη, του εορτάζοντος Παν. Αρχιμανδρίτη π. Νεκταρίου Ντέντα και των Ιεροδιακόνων π. Φιλοθέου Τσαμπαζάκη και π. Εφραίμ Αλεξανδρίδη.

Προσευχητικά παρέστησαν ο Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και Βουλευτής ν. Κιλκίς κ. Γεώργιος Γεωργαντάς, ο Δήμαρχος Κιλκίς κ. Δημήτριος Κυριακίδης, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Κιλκίς κ. Ιωάννης Χατζηαποστόλου, ο Διοικητής της 71ης Α/Μ Ταξιαρχίας «Πόντος» Ταξίαρχος κ. Βασίλειος Παπαδόπουλος και ο Πυραγός κ. Δημήτριος Ζαγναφέρης ως εκπρόσωπος των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών του ν. Κιλκίς.

Ο σεπτός Ποιμενάρχης του Κιλκίς, εμφορούμενος από την αναγνωσθήσα Ευαγγελική Περικοπή και τον λόγο του Κυρίου: «ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν».

Ο Κύριος, είπε, παρουσιάζει τον εαυτό του στην οικουμένη, ως καλό Ποιμένα τον οποίο ακούν τα πρόβατα, συντρέχουν κοντά Του όταν υπάρχει κίνδυνος, και δεν Τον αποχωρίζονται. Ο ίδιος δε γνωρίζει τα πρόβατα κατ' όνομα.

«Ο Ποιμήν είναι η παρουσία του Θεού στη ζωή μας ενώ τα πρόβατα είμαστε όλοι εμείς. Όλα τα λογικά πρόβατα της ποιμνης Του που αναζητούν την αλήθεια και την λαμβάνουν στο φως, στο πρόσωπο, στην παρουσία, στον λόγο, στο κήρυγμα και στη θεραπεία που προσφέρει ο Κύριος μας».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη σημερινή σύναξη επί της εορτής του Αγίου Νεκταρίου, ο οποίος υπήρξε ένας καλός Ποιμήν, όπως ο Κύριος μας.

«Σήμερα μας συγκαλεί ο Άγιος Νεκτάριος, του οποίου έχουμε την ευλογία να ασπαζόμαστε απότμημα του Ιερού και θαυματουργού του Λειψάνου, για να μας τονίσει ότι όπως ο Κύριος μας, εγνώριζε τα πρόβατά Του κατ' όνομα, έτσι και ο Άγιος μας, γνώριζε το ποίμνιο του κατ' όνομα.

Όπως και εμείς αναγνωρίζουμε τον Κύριο μας ως Ποιμένα, έτσι και οι πιστοί αναγνώριζαν τον Άγιο ως Ποιμένα κατά το πρότυπο του Κυρίου μας».

Από την πολυκύμαντη και αγιοπνευματική ζωή του Αγίου, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε δύο αρετές, την ταπεινοφροσύνη και την ανεξικακία.

«Υπήρξε γνήσια ταπεινόφρωνων. Όσο ψηλά και αν ανέβαινε, όσο κατηρτισμένος και πολυγραφότατος ήταν, και όσο θαυματουργούσε εν ζωή, τόσο μεγαλύτερη ήταν η ταπεινοφροσύνη.

Γι' αυτό εξάλλου και αγιάστηκε η μορφή του. Και το παράδειγμά του μας καλεί να το μιμηθούμε και να το πραγματώσουμε στη δική μας ζωή. Όποια θέση και αν κατέχουμε στην κοινωνική μας ζωή θα πρέπει να μην την υπολογίζουμε ενώπιων του Θεού αλλά να σκεφτόμαστε ότι είμαστε ένα από τα λογικά πρόβατα της Ποίμνης Του, ίσοι μεταξύ ίσων. Να καλλιεργούμε το ταπεινό φρόνημα ενώπιων του καλού Ποιμένου μας, ζητώντας παράλληλα την μεσιτεία του Αγίου Νεκταρίου.

Η δεύτερη αρετή, η ανεξικακία, μεγάλο δώρο του Θεού για την ψυχή μας. Βλέποντας τους δρόμους που περπάτησε ο Άγιος μας, τις συκοφαντίες και τις κακοβουλίες που δέχθηκε ως το βαθύ του γήρας, υπήρξε όντως ανεξίκακος και συγχωρητικός.

Σαφώς και ο Άγιος πολέμησε τους πειρασμούς για να παραμείνει ανεξίκακος. Δεν είναι εύκολο, ούτε αυτονόητο και εμείς βλέπουμε μόνο το τέλος μιας πορείας που εν τέλει στέφθηκε με την αγιότητα.

Στηρίχθηκε στη δύναμη και την παρηγοριά του Θεού και στον γλυκασμό της Παναγίας για να αντέξει και τα δάκρυα του σταυρού που σήκωσε δεν τα γνωρίζουμε, γιατί είναι δάκρυα μοναχικά, δάκρυα θλίψεως και απελπισίας.

Τούτα τα δάκρυα όμως ο Άγιος τα έκανε προσευχή για τους διώκτες του, παρέμεινε ανεξίκακος και υπόδειγμα για όλους εμάς.

Δύο αρετές για τις οποίες μπορούμε να αγωνιζόμαστε καθημερινά, επικαλούμενοι το όνομα του Αγίου Νεκταρίου».

Στο τέλος ευχήθηκε καταλλήλως στον Ηγούμενο και στους πατέρες της Μονής για την πνευματική τους πρόοδο, εξέφρασε την ευαρέσκειά του για την γρήγορη αποπεράτωση της ανέγερσης του νέου Ιερού Παρεκκλησίου προς τιμήν του Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού και του Αγίου Γερασίμου του εν Κεφαλληνία και ευχήθηκε ιδιαίτέρως στον Ιερομόναχο π. Νεκτάριο για την ονομαστική του εορτή.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

